Čeští vystěhovalci na Rusi (v gubernii volyňské).

České rodiny stěhující se na Rus, usazují se nejčetněji v gubernii volyňské. Gubernie tato rozkládá se na západě tíže ruské, jíž jižní od gub. minské a grodenské, na východě hraničí s gub. kyjevskou, jižně od ní leží gub. podolská a na západě rozvíjádá se Halič a království polské (ruské). Krajina severní jest ponejvíce rázu rovinatého, na mnohých místech prašiny porostlá, přeřasto i bařinami neb blaty pokrytá, jižní jest více hornatá. Oku cestovatele naskytá se v gub. volyňské přeřasto zajímavý malebný pohled. Nevelké bory lesem porostlé, holá úskalí, k jichž úpatí narážejí vlny četných jezer — tvoří často velmi půvabné krajinky, přímo za rámec se hodící.

Půda jest dosti úrodná, podnebí mírné, zdravé a orbě příznivé; obyvatelstvo zaměstnává se ponejvíce rolnictvím a chovem dobytka.—Pastviny jsou velmi bujné a poskytují hojně píce. Lesy jsou husté, a většiny chvojnaté, vyskytují se v nich vlci, medvědi, divocí kanci, jeleni atd. Na jihozápadě jest mnoho lesů dubových.

Obyvatelstvo domácí stojí na velmi nízkém stupni vzdělanosti a nalezá se v poměrech velmi smutných, jest přílišně schudlé, čehož hlavní vinu nesou židé, kteří jsou v gubernii volyňské co do náboženství, počtem nejčetnější.

Za to však daří se vystěhovalcům velmi dobře; jsouce nad obyvatelstvo domácí daleko pokročilejší—dovedou využitkovat všeho, co země žírná skýtá, provádějí ekonomii způsobem pro domorodce novým a nikdy nevídaným, chápou se průmyslu a vedou čilý obchod.

Mimo domorodé Rusy, Poláky, židy a Litviny jsou na Volyni nejčetněji Němci a Češi.

Z vystěhovalců nejoblíbenějšími jsou Češi. Obyvatelé domácí váží si českých osadníků pro jich pilnost a pracovitost, pro jejich vzornou ve všem spořádanost, pro jich poctivost a neříčenou upřímnost, zejmena pak pro Čechům vrozenou bodrost a veselost.

Však víme, jak píší sami o vystěhovalcích českých.

V "Gazetě polské" zmiňuje se dopisovatel z Berdyčova následovně o kolonistech z Čech: "Nejvíce zajímá nás nyní ruch kolonisační. Čechové i Němci přicházejí ve velkém počtu na Volyň, kupují statky schudlých obyvatelů, ponejvíce velkostatkářů, dělí je na kolonie a usazují se v nich. Krajina naše beře na se zcela jiný ráz: na starých rozsáhlých lánech dosud ladem ležících, jakož uprostřed stoletých lesův vypínají se nové úhledné budovy, kteréž vedle našich chatek ční jak hrdé paláce, hlásající, že do krajin dosud pustých zavítal uvědomělý obyvatel.

Po upravených cestách, na pohádných, dobře kovaných povozech stěhují se lidé, od obyvatelstva našeho zevnějškem, postavou i způsobem valně se lišící. Zrostlí zapřažení koňové, vedle nichž naše domácí herky (škapy) vypadají jak zakrnělá hříbata, táhnou čtyrkolové vozy, aneb železné, u nás dosud nevídané pluhy.

Přibyli jsou různého původu. Nejvíce je Němců, Čechů je méně.

Čechové byli dříve katolíci, a však nyní přispůsobili víru svou potřebám a poměrům zdejším. Kněží svých oženili, náboženské obřady své konají mateřským jazykem českým a nikoli latinským. Kněží čeští sídlí v Hlížsku v okresu rovenském, v Podhájcích v okresu křemenecském a v Hulči v okresu ostrovském. (Gubernie volyňská rozdělena je na 12 krajů, hlavní město gubernie je Žitomíř.)

Češi jsou pracovití i průmyslní, lid náš v porovnání s nimi stojí tak blízko, že necítí v sobě ani tolik síly, aby jich následoval a na konkurenci s nimi na dráze zisku nesmí ani pomýšlet, a že by se dodělal kdy takového blahobytu, v jakém Češi u nás žijí, nemůže snad ani doufat.

Čechové zakládají u nás pěkné vsi hrady, s velkým a nesnadným namáháním upravují rodnou půdu pro chmelnice, jak toho dobrý příklad vidíme na "Velké skále" pod Žitomířem ve vsi vyseckě; zakládají pivovary a vaří dobré pivo.

Nalézáme mezi nimi mnoho svědomitých a dobře vycvičených řemeslníkův. Osady české vynikají čistotou a úpravností. Osadníci žijí vespolek v bratrském přátelství. Vzájemnost jejich podporují nemálo společenské zábavy.

Každá česká ves má svou vlastní hodební kapelu, vedle těch otvírají se ve vsi českých zvláštní sbor harfenistů, jenž koncertuje střídavě v Žitomíři, Berdyčově, Kyjově a po celém okolí.

Mimo to zakládají si knihovny. Čechové všeobecně velmi rádi čtou, odbírají si noviny, jež pak kolují po celé vsi od jednoho statku k druhému.

Úsudek to pro Čechy velmi pochlebný, pro obyvatelstvo domácí však úkaz to velmi smutný. Příčinu stále varšetajícího úpadku domácího rolnictva přičísti lze jedině jeho až úžasné nevědomosti, jíž by se však velmi snadno dalo odpomoci zařízením ve Volyni hospodářské školy, jíž by navštěvovati mohli nejen domorodci, ale i kolonisté. Zajisté by se tím orba domácí velmi povznesla—naučili by se zde zuboženi rolníci rušiti, pouští a litinští novému způsobu provádění ekonomie a mohli by pak, ne-li - vystěhovalci konkurovati, tož dojista dodělati se lepší existence, lepší budoucnosti, než jaká jim nyní kyne. Nejvhodnějším místem pro hospodářskou školu byla by dle všeobecného zdání Žitomíř, jež zvláště polohou svou pro zařízení školy takové je schopna, ležíť na soutoku tří řek, v kraji velmi úrodném; v okolí pak již kolem Vilska, Nekras, Kadomýšle jsou krajiny lesnaté, blátivé a bahnité, u Deneš a Trychna zase hornaté a na různé rudy bohaté. Krajina volyňská chová v sobě velké množství dolů a bohatství dosud neposnaných, jež vzdělanć obyvatelstvo by mohlo ku prospěchu svému hojně používati — vidíme tobo nejlepší příklad na vzdělanějších kolonistech německých a českých, kteří očividně bohatnou, kdežto domorodci stále upadají v poměry smutnější.

H Sokolov v Nár. Lis.

Rozmanitosti.

— Zločinní kněží.—Jak "Jeune République" oznamuje, zatčeni byli v Marsilii dva členové řádu Piaristů pro svádění nedospělých dívek na obecní škole v ulici des Princes. Velký počet mladých dívek pátého okresu byl za tou příčinou vyšetřován na policii, když zločin obou zatčených byl zjištěn.

— Bratr vraha Solověva, jménem Vasilij Solověv, skočil—jak "Golos" sdělaje—17. dubna se zimeonovského mostu do Něvy, by však vytažen a při životě zachován. Tyť udává, že za nynějších okolností, kdy bratr jeho dopustil se tak hrozného zločinu a jméno jeho tak znesvěceno, nechce a nebude dále žíti. Policejní hejtman ubezpečoval ho, že bratr nemůže za bratra a že ani car ani ruská společnost nechová k němu nějaké nenávisti.

— Bismark a pěstitelé dělnící.—Socialně demokratická strana uherských dělníků odbývala o svátcích velikonočních okázalou slavnost na počest Lassallea a Tančíče. Při této příležitosti proneslo jistý dělník přípitek Bismarkovi, "který stal se prý svými násilnými prostředky nejznamenitějším šiřitelem idejí socialistických."—Účastník slavnosti navrhnul, když dozněl cinkot sklenic, aby toast telegrafován byl Bismarkovi. Slovům následoval skutek a německému kancléři odeslán tento telegram: "Knížeti Bismarkovi v Berlíně. Pěstitelé dělníci uspořádali na památku Lassallea slavnost, při kteréžto příležitosti zastávají Vaší Jasnosti vřelý pozdrav co muži, který zís. kal si pronásledováním socialistů nehynoucích zásluh a propagandu zásad, kterýchž hájí internationální strana dělníků."

— Pro šňupáky.—Nejstaršími šňupáky v Evropě byli Portugalci. V roku 1633 bylo šňupání v Portugalsku již tou měrou rozšířeno, že král Alfons VI. po bitvě vyhrané pomocí Angličanů, daroval každému britskému vojáku 2 libry tabáku. Když pak někteří z Angličanů dar ten zamítli, tu divil se král nemálo jich naivnosti. Tou dobou šňupalo se vášnivě také ve Španělsku, tak že papež Innocenc VIII. brozil každému církevní klatbou, kdo by v kostele pestřen byl při šňupání. Kostelníci měli ostatně právo, každou tabatěrku, která se v kostele vyskytla, bez milosti konfiskovat. Na počátku století osmnáctého byl šňupák připuštěn již ke dvoru. Vypravuje se, že první král pruský při své korunovaci v Královci šňupal si prvě v tom okamžiku, kdy posadil na mu korunu na hlavu. Později stalo se šňupání také módou dam; toho důkazem, to psala princezna Klička Charlotta Oelanská své sestře: "Jsem nešťastná, když vidím, kterak všechny ženské kolem mne strkají prsty do tabatěrek matě; na světě není mně nic tak protivného, jako tabák.

— Cařibradští pekaři a Osman paša.—"Hrdina plevenský" jest pinokrevný Starotурek, který s neobyčejnou houževnatostí lpí na svých svých předků. Vše co zapáchá evropštinou se mu s hlouba duše protiví; on zejmena nemůže spřáteliti se s moderním soudnictvím a trestá proto nejraději onim samárním způsobem, jako byl v Turecku obyčejem v době, kdy nebyla ještě říše pálmě sice přijata do koncertu evropského. To dokázal opět při posledních cařibradských bouřlivých pekařských. Stambulští pekaři mají totiž přesně ustanoveny ceny chleba, které nesmí zvýšiti, kdyby třeba prodělávali. Stát svolil se nahraditi jim všechnu ztrátu a platil skutečně z počátku dosti pořádně diference. V době poslední usnesla se však Porta, že to bude vyschlému pokladu říšskému lépe svědčiti, když zastaví pekařům dotčené platy. Pekaři domnívali se naproti tomu, že to přece není v pořádku, když stát nutí je prodávati oku chleba za 3 piastry, kdežto pekař sám za oku platiti musí 4—i pokusili se pomocí si z toho dilemna tím, že pekli chleba lehčí. To však mělo za následek neobyčejné jitření v chudině cařibradské a zejmena byla to čtvrť ejubská, domov proletářů stambulských, kde k vůli malé váze vypukla bouře, tak že vojsko musilo pokusiti se o sjednání pokoje. V nejkritičtějším okamžiku vrazil Osman paša provázený dvěma čanči do čtvrtě ejubské, zastavil před krámem pekaře, na který hnal lid útokem a přesvědčiv se, že skutečně prodává chleba menší váhy, dal pečeného vyvěsit na ulici a kázal, by na trest po staroturecku spůsobu byl přibit za jevě ucha na dveře krámu. Lid provázel barbarskou procedura fanatickým hulákáním. Celou hodinu nalezal se chudák v nepříjemné situaci, a které osvobodil ho teprvé náhodou jistý kotemjdoucí muž. Od té doby prý se mají pekaři na pozoru a pokud dle taxy. Osman paša, povrzech pekařů, získal však tou to zásluhou jurisdikci nemálo na své popularitě.

NO MORE RHEUMATISM OR GOUT ACUTE OR CHRONIC SALICYLICA SURE CURE.

Hotovost musíte před koupěží obeznámit se

Evrop. Salicylicové Lek. Spol.

v Paříži a Lipsku.

Okamžité zlehčení zaručeno. Trvalé vyhojení jistě. Mnozí vyhnutím posloužen od nejvěhlasnějších lékařů Evropy a Ameriky; uzavřeno za jisty a spolehlivý prostředek na obou polokoulích. Celou lékařskou akademií chválen. 95 vyhojení ve 100 případech nemoce ve třech dnech. Tajemství,—jediný ústřední jedovaté kyseliny močové, která nalezne se v těle zemřelého neb živého člověka. 1 lahvička, 6 lahviček $5. Posílá se na kterékoliv místo po obdržení ceny. Lékaři to schvalují. Všechni lékárníci prodávají. Píšte do

Washburn & Co.

Only Importers Depot, 212 Broadway N. Y.

☞ K dostání u C. F. Goodmanna lékárníka v Omaha, Neb.

Nápady padoucnice.

Pilule Pil Pendora. Jest v užívání po mnoho let s prospěchem k vyhojení padoucnice, sv. Vita tance, křeči, neuralgie, nervousnosti a všech nervových nedůhů. Když jej objednáváte, chtějte *Pendora*. Zašlou se po obdržení $5 čili 6 lahviček za $1 bezplatně. Adresujte JOHN M. PLEIS Jr. 905 S. Third Str. Philadelphia Pa.

ČAS VŠE ZKUSÍ!

1840. 39 roků 1879.

(od zavedení)

PERRY DAVIS' PAIN KILLER!

Zavedlo

ve všech možných poměrech

a od všech

národů známých Američanům

CO ZEVNITŘNÍ I VNITŘNÍ LÉK STOJÍ V POPŘEDÍ.

NEJVĚTŠÍ ULEVA PRO opaření, popálení a REMATISMUS! Neji CHOLERU! CHOLERU DĚTSKOU, a všechny střevní nemoce.

V místech kde zimnice střídavé panují není léku lepšího.

PAIN-KILLER

Jest připravován z bylin.

Nespěchej k užívání a neužívej se. Užívání jest jednoduché a proto každý měl by se jím obeznámiti.

Návod k užívání na každé láhvi.

Cena 25c., 50c. a $1.00 za lahev.

Prodává se u všech lékárníků.

ČLOVĚK,

jenž nezná zeměpis této země, zezná přehlédnutím této mapy, že

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC R. R.

JE NEJVĚTSIM POJITKEM MEZI VYCHODEM A ZAPADEM.

Hlavní linie táhne se z Chicaga do Council Bluffs a Omahy, skrz Joliet, Ottawa, La Salle, Genesco, Colone, Rock Island, Davenport West Liberty, Iowa City, Marengo, Brooklyn, Grinnell a Des Moines (kapitol státu Ia) a větvema s Bureau June. do Peoria; z Wilton June. do Muscatine, Washington, Fairfield, Eldon, Belknap, Centreville, Princetown, Trenton, Gallatin, Cameron, Leavenworth a Atchison; z Washington do Sigourney, Oskaloosa a Knoxville; z Keokuk do Farmington, Bonaparte, Bentonsport, Independent, Eldon, Ottumwa, Eddyville, Oskaloosa, Pella, Monroe a Des Moines; z Des Moines do Indianola a Winteret; z Atlantic do Audubon a z Avoca do Harlanu. Jest jedina společnost, která vlastní spojení mezi Chicagem a Kansasem.

Společnost ta vede dozor nad spacími vozy, kterým se nevyrovnají žádne a které skýtají každému dvojité lože mezi Chicagem a Council Bluffs, Leavenworth neb Atchisonem za $2 50 ctů., a po celou cestu za $5, kdežto společnosti jiné požadují za cestu mezi dotčenými místy $ 3 za dvojité lože a za celou část $6.

Co vás nejvíce uspokojí, jest chut, s jakou potřvati budete jídla při jízdě přes krásné prérie illinoiské a iowaské, v našich velkolepých jídelních vozech, které se nalezají při všech vlacích, jedoucích celou čarou.

Shledavše nutnou potřebu oddělených pokojů pro cestovatele, zřídili jsme PALACOVÉ SPACÍ A JÍDELNÍ VOZY. Jiná důležitost vlhod našich palacových vozů jest SALON pro KUŘÁKY, kde mohou pohodlně kouřiti.

Velkolepé mosty spojují břehy řek Missisippi a Missouri na místech, kde tato dráha křižuje a možno vyhnouti se přepravě v Council Bluffs, Leavenworth a Atchison, učiní ji sespojení v Union Depots,

HLAVNÍ ŽELEZNIČNÍ SPOJENÍ TETO VELKÉ DRAHY JSOU NÁSLEDUJÍCÍ:

V Chicagu se všemi drahami, rozbihajícími i se na východ a jih.

V Englewood s Lake Shore & Michigan Southern a Pittsburg, Ft. Wayne & Chicago.

Ve Washington Heights s Pittsburg, Cincinnati & St. Louis drahou.

V La Salle s Illinois Central drahou.

V Peoria s P. P. & J.; P. L. & D.; I. B. & W. Ill. Midland; a P. T. & W. drahami.

V Rock Island s Western Union a Rock Island & Peoria drahami.

V Davenport s Davenport & North Western drahou.

Ve West Liberty s Burlington, Cedar Rapids & Northern drahou.

V Grinnell se Central R. R. of Iowa.

V Des Moines D. M. & Ft. Dodge drahou

V Council Bluffs s Union Pacific drahou.

V Omaze s B. & Mo. drahou v Nebrasce.

V Columbus Junction s Burlington, Cedar Rapids & Northern drahou.

V Ottumwa se Central drahou Iowy; St. Louis, K. C. & N., s C. B. & Q. drahou.

V Keokuk s Toledo Peoria & Warsaw; Wabash & St. Louis; Keokuk & N. W. drahami.

V Beverley K. C.; St. J. & B. drahou

V Atchison s Atchison Topeka & Santa Fe, Atch. & Neb. s Cen. Br. U. P. drahou.

V Leavenworth s K. P. & K. Cen. drahou.

PALACOVE VOZY běží vesměs do PEORIA, DES MOINES, COUNCIL BLUFFS, ATCHISON a LEAVENWORTH. Lístky pro tuto trať, známou pod jménem „Great Rock Island Route" jsou na prodej u všech jednatelů v Spoj. Státech a Kanadě.

O bližší správu neb poučení, neníli k obdržení v místních železničních písmech, píšte na

A. KIMBAL, vrchní ředitel v Chicagu Ills

E. ST JOHN, hlavní jednatel, Chicago, Ills.

Přímý a pravidelný přeplav

Z Bremen do Ameriky aneb naopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.

Pro celé císařství rakouské jediní splnomocněnci bremské

PAROPLAVEBNI SPOLEČNOSTI.

Přepravují cestující po chvalně známých poštovních párnících

"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"

za ceny nejlevnější. — Přeplavně v mezipalubí s celým stravováním obnáší:

$28.00 papírů pro osobu přes 10 roků starou.
$15.00 " " dítka od 1 do 10 roku stáří.
$2.50 " " kojence pod 1 rok stáří.

Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně snížené pan Franta Brodsky, 20 Avenue C. v New Yorku.

Severoněmecký Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu an čítá 27 velkých železných parolodí po nichž se 613.772 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. Žádné odůvodněné stesky se proti nim posud neozývali; haněli je kdos, činí to buď *z návodu našich nepřátel aneb k vůli své ziskuchtivosti.*

Jednatelové v státu Nebraska jsou:

v Omaha, pan JAN ROSICKY, MAJITEL "POKROKU ZAPADU"
v Crete, " J. JINDRA,
v Humboldt " p. Rud. Vertiska.

kteří přijímají peněžní částky za přeplavní lístky jakož i k další zásilce do Čech, Moravy atd.

Kdoby povolával za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám zdělí jejich adresu; my zpravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme se o správnou jejich přepravu.

Dopisy na nás buďtež adresovány

Kares & Stotzký
Bahnhofstrasse 29 v Bremen, Europe

STANOVY Západní Jednoty,

SPOLKU VZÁJEMNĚ SE PODPORUJÍCÍHO V PÁDU ZTRÁTY NEB POŠKOZENÍ VYZNAČENÉHO MAJETKU OHNĚM NEB BLESKEM.

Hlava I.
Pravidla spolková.

Článek 1. Každý, jenž co úd do tohoto spolku přijat býti si přeje., budiž dříve stanovami důkladně seznámen; souhlasí-li pak s těmito a podepíše obligaci spolkovou, stane se údem tohoto celku.

Článek 2. Každý přistupující úd budiž povinen složiti 75 centů co vstupné pro běžné výlohy, kterážto částka budiž každých 5 roků (dle přistupování údů počítaje) obnovena.

Článek 3. Každý úd, jenž před ztrátou majetku chráněn býti chce, seznámiž dříve úředníky o dotčeném majetku, kteří pak dle udání žádatele a pořádku hlavní knihy, týž majetek co pojištěný zanesou.

Článek 4. Před ztrátou ochraňuje a pojišťuje se následující majetek a předměty.

1. Stavby každého druhu, jenž mají přes $ 20 skutečné hodnoty.
2. Obilí na sýpkách neb v skřínkách.
3. Hospodářské, jakož i domácí nářadí a nábytek.
4. Tažní dobytek všeho druhu.

Článek 5. Každý z těchto v čtvrtém článku naznačených předmětů, budiž do knihy sám pro sebe i s jeho pojištěnou cenou zanešen. Z úhrnné pak ceny platí pojištěný 2% (procenta) v pádu skutečné ztráty neb poškození takto pojištěného majetku.

Článek 6. V pádu, že by tyto 2% ztrátu přesahovaly, zmiřiž se procento na takový stupeň aby s dostatek krylo ztrátu povstalou. V žádném však pádu nesmí náhrada na ztrátu jednotlivce 2% přesahovati.

Článek 7. Spolek tento zove se **Vzájemná Podporující Západní Jednota,** a vejde v platnost při zapsání 20ho úda; v pádu pak rozpadávání se budiž i tento počet pravidlem.

Článek 8. Každý úd jmenovaného spolku pojišťuje se před ztrátou svého majetku, o který byl žádal na čas spolkového trvání, při čemž však dovoleno každému své pojistné každý rok zvýšiti neb snížiti.

Hlava II.
O úřadnících.

Článek 1. K vedení všeobecného pořádku volí sobě spolek ze svého středu následující úřadníky: Předsedu, tajemníka, účetníka a pětičlenný výbor odhadčí, čili výbor vyšetřující; při čemž však budiž přihlíženo k tomu, aby nikdy tento výbor nebyl vybrán v jednom okolí.

Článek 2. **Povinnosti úředníků.** Povinnosti předsedy nadjmenovaného spolku jest: otvírati schůze, vésti pořádek jednání, uděliti slovo a konečně stvrzovat veškeré listiny spolkové.

Povinnosti tajemníka jest: zanášet v knihu usnešení spolková, vyplňovat pojistky veškerých údů, svolávati mimořádné schůze a všechny jiné práce písemní.

Účetník vede hlavní dozor nad knihami, dělá rozvrh na škody povstalé, a částky takto rozvržené od jednotlivců přijímá, ty samé v knize kvituje a v 60. dnech na patřičné místo odevzdá. Jest povinnen dáti spolku záruku, v obnosu nejméně $1000, dobrýma nejméně 2. ručiteli podepsanou, předsedou a tajemníkem stvrzenou. Zároveň jest jeho právem a povinnosti, vymáhat ony částky, které dle stanov v patřičný čas zaplaceny nebyly.

Vyšetřujícího výboru jest povinnosti nejdéle ve ve třech dnech po oznámení tajemníka škodu ohledati a výsledek svého vyšetřování účetníku ohlásiti.

Článek 3. Každý úd jsa napřed o nastalé škodě tajemníkem spraven, jest povinen nejdéle do 60 dnů naň připadající částku na patřičné místo odevzdati, jinak dle závazku své obligace může soudně stíhán býti.

Článek 4. Řádné spolkové schůze se odbývají čtvrtletně vždy třetí neděli v měsíci, počínaje 18. květnem 1879. Úřadníci však jsou volitelni jen ve výročních schůzích na dobu jednoho roku. K zvolení jednoduchá většina postačí.

Článek 5. Každý úd jest povinen vložený naň úřad přijmouti, předpokládaje, že jest schopen úřad zastávati; jinak není vázán úřad přijmouti.

Hlava III.

Článek 1. V následujících pádech není spolek zodpovědným za ztráty jednotlivce:

1. Kde majetek byl ten samý čas u jiné jakékoliv společnosti pojištěn.
2. Kde v času ztráty obydlí to samé nebylo dříve řádným cihelným kominem opatřené (toto však nevztahuje se na ztrátu bleskem způsobenou.)
3. Kde popel v dřevěných nádobách blíže stavení se přechovává.
4. Kdo ode dne 1. září každého roku neměl svůj majetek na 60 stop kolem oraný neb opálený. Za takové ztráty není spolek zodpovědným.

Článek 2. Výminky se činí dle posledního článku jen tenkrát, když následkem přerijního ohně i přes řádné orání neb opálení, způsobem nepředvídaným někdo do škody přišel, tomu a takovým jest škoda úplně nahražena.

Článek 3. Pojistky se dávají jen při schůzích spolkových, kdež jest povinen žadatel podrobně udati míru svých staveb, jakož i vnitřní a zevnitřní úpravu, dle kteréhožto udání přítomní údové určí výšku jeho pojistného.

Článek 4. Kdo by majetek takto pojištěný nesprávně udal, neb zámyslně přecenil, toho pojistka stane se neplatnou.

Dodatek.

Tyto stanovy nelze měniti ani co do celku, ani v jednotlivých článcích, leč při řádné roční schůzi, když pro to byly dvě třetiny přítomných údů hlasovalo.

Tyto stanovy byly navržené a spracované Ant. Šimonkem, a přijaté ve schůzi dne 18. května 1879.